

بررسی تاثیر تاریخ کاشت و خاکپوش‌های پلی اتیلن در میزان آلودگی به مینوز سبزی و صیفی در کشت تونلی خیار در اصفهان

محمد رضا نعمت‌الهی، علی فرهادی، صادق جلالی
مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان

مگس مینوز سبزی و صیفی *Liriomyza sativae* Blanchard در سالهای اخیر با گسترش دامنه پراکنش خود به آفت مهم سبزیجات و گیاهان زینتی در اکثر نقاط جهان تبدیل شده است. کترل شیمیائی این آفت به خاطر فعالیت لا روها درون برگ، رشد و نمو سریع، باروری بالا، تحرک زیاد حشرات بالغ، دوره نسبتاً طولانی شفیره در خاک، با دشواری خاصی همراه است و توجه به روش‌های دیگر کترول آفت ضروری می‌باشد. کشت تونلی و همچنین استفاده از خاکپوش‌های پلی اتیلن در سالهای اخیر در تولید انواع سبزیجات رواج یافته است. به منظور بررسی تاثیر استفاده از خاکپوش‌های پلی اتیلن در تاریخ‌های مختلف کاشت بر میزان آلودگی به مگس مینوز سبزی و صیفی آزمایشی در قالب کرت‌های خرد شده با چهار نکرار در ایستگاه تحقیقات کشاورزی کبوترآباد اجرا گردید. تاریخ کاشت در ۴ سطح (۱۵ بهمن، ۳۰ بهمن، ۱۵ اسفند و ۳۰ اسفند) به عنوان فاکتور اصلی و پوشش خاک در ۳ سطح (نیم تونل با مالج مشکی، نیم تونل با مالج شفاف و نیم تونل بدون مالج) به عنوان فاکتور فرعی بکار برده شدند. جهت تعیین درصد آلودگی در هر کرت ۵ بوته به طور تصادفی انتخاب و کل برگ‌های هر بوته بررسی گردیده و برگ‌های حاوی لارو مینوز به عنوان آلوده شمارش و ثبت گردید. سپس میانگین درصد آلودگی برای هر کرت محاسبه گردید. پس از تجزیه واریانس، میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن مقایسه گردید. نتایج نشان داد که بین تاریخ‌های مختلف کاشت و همچنین بین انواع مختلف خاکپوش اختلاف معنی داری وجود ندارد. با این حال حداقل و حد اکثر میزان آلودگی آفت به ترتیب مربوط به تاریخ‌های کشت اول (۱۵ بهمن) و سوم (۱۵ اسفند) بود و خاکپوش مشکی بیشترین درصد آلودگی را داشت. بنابراین به نظر می‌رسد در این شیوه کاشت انتخاب تاریخ‌های کاشت زودتر می‌تواند به کاهش آلودگی بوته‌های خیار به آفت مینوز سبزی و صیفی منجر شود. نتایج حاصل از این تحقیق با نتایج بعضی از محققین درخصوص عدم تاثیر انواع مختلف خاکپوش پلی اتیلن بر جمعیت مینوز سبزی و صیفی مطابقت دارد.